

Trolararnir heim av fyrsta túri

Teir fyrstu trolararnir eru komnir heim av fyrsta túrinum í ár. Verkfallið gjörði, at farið var ikki avstað til fiskiskap fyrr enn um 20. februar ímóti at vanligu verður farið fyrra helming av januar. Teir fyrstu trolararnir eru vanligu aftur í Føroyum um 20. april, men teir eru sum nevnt væl seinri í ár.

»Sundaberge» og »Skálaberge» eru komnir við ávíkavist 450 og um 525—550 tons um av saltfiski.

»Brandur Sigmundarson» er vøntuliga í Føroyum í dag og hevur um 525—550 tons inni.

»Arlanin er, at »Brandur» og »Skálaberge» skulu landa fiskin

í Føroyum, og verður hesin fiskur helst virkaður til útflutnings til Grikkalands og Portugal.

»Sundaberge» ætlast at fara til Esbjerg við fiskinum, í løtuni eru samráðingar við fiskakeypara í Italia.

Hinir trolararnir verða nakað seinri heima aftur av fyrsta túri sínum, neyvan fyrr enn í juni.

Annars frættist, at isurin er nógvur í ár og at litid hevur borið til, bæði í Grønlandi og vestanfyri, soleiðis at fleiri skip hava leitað til Nórðurnoregs, har teir hava havt góðan fiskiskap.

»Vesturvón» og »Stella Kristina» royna við Nórðurnoreg.

Noregs-nýtt v. Fridtjof Diesen

Norski arbeidaraflokkurin hevur havt sín landsfund í hesum mánaðinum. Av teinum mongu málunum sum vóru til viðgerðar var nýggj prinsipp-skrá, arbeiðsskrá, skrá til stórtingsvalið í heyst, krav um at Noreg viðurkennir Nórðurvietnam, og um limaskapin í NATO.

Rune Gerhardsen, sonur fyrr verandi forsetisráðharran Einar Gerhardsen, fekk ikki meirluta fyrri uppskoti sínum um at viðurkenna Eysturtýskland, — men haraftur ímóti fekk formaðurin í AUF — ummannafelagið hjá arbeidaraflokkinum — meirluta fyrri uppskoti sínum um, at norski arbeidaraflokkurin stóðugt kemur at bera navn við Det norske Arbeiderparti, og ikki sosialdemokratiet. Tað var við teirri áðan, at tað just undir navninum DNA at flokkurin hevði vunnið 900.000 atkvøður síðani 1923 og 1927.

Innan norska arbeidaraflokkin ívást teir ikki í, at flokkurin vinnur við komandi stórtingsvali til heystar. Trygve Bratteli varð afturvaldur til formann í flokkinum og Reulf Steen gjørdist varaformaður. Ronald Bye er nýggi skrivarin, og Reidar Hirsti varð afturvaldur til blaðstjóra á »Arbeiderbladet».

Einar Gerhardsen og Hákon Lie, aðalskrivari, fóru úr ovasu leiðsluni, har teir hava sitið í mong ár. Við heilsanum úr øllum ættum vórðu teir fagnaðir fyrri virki sitt fyrri flokkinn.

STUTT EFTIR FLOKSFUND ARBEIDARAFLOKKSINS

hevði fakliga landsfelagið ráðsfund í Oslo. Meira enn 300 umboðsmenn vóru á fundinum, og nógv týðningarmikil mál vóru til umrøðu. LO í Noregi hevur nú meir enn 570.000 limir.

TAÐ VAR AV BESTA VEDRI

og hýsurin var góður á øllum, tá Noreg hátíðarhelt tjóðardagin 17. mei. Tónleikur, sangur, flaggan, skrudgongur o. m. a. setti sín dám á dagin. Tað er eingin dagur í árinum sum savn ar so nógv fólk sum just tjóðardagurin 17. mei.

TAÐ ER IKKI Í HVORJUM MÁNAÐA

at so nógvir fridagar eru sum í meimánaða. Í hesum mánaða eru 1., 7., 8., 15., 17., 24., 25. og 26. fridagar.

LIMIR Í AUF

luttaka í eini summarlegu í Jugoslavíu við Adriatrahavið í ár. Sjáldvan eru so nógv teknaði til eina tilika útferð sum í ár.

TAÐ ERU NÓGVIR MÓGULEIKAR AT AT NÝTA SINA SUMMARFRITÍÐ

men ein tann besti er at luttaka í eini israelsum kibbutz. Í fjør var eg har niðri. Vit arbeiddu fimm tímar um dagin, og veðr-

Nýggjur kaðal millum Føroyar og Hetland

Seinastu árin hevur nýtslan av rikistelefonini vaksið so mikið, at neyðugt verður at fara undir at útbýggja telefonsambandið millum londini bæði. Avtala er gjørd millum Generaldirektora-tet for post- og telegrafvæsenet, Store Nordiske, og bretska post verki, um at leggja nýggjan kaðal millum Føroya og Hetland. Hadaði verður samband gjøgnum bretska telefonina og gjøgnum kaðalar sum liggja gjøgnum Nórðsjógvn til ta dansku.

Tað hava verið ætlanir um, at leggja kaðal millum Føroya og Nórðurjútland (Thisted), men er hetta fyrri ein part dottid niðurfyrri. Henda ætlan varð mett at kosta millum 40 og 50 miljónir.

Eisini hava ætlanir verið um telefonsamband við Føroyar gjøgnum satelit og eina føroyska stød, av tí at rokna verður við, at tað sum tíðin liður verður ódyrari at gera nýtslu burtur úr satelittunum, men í fyrstu syftu verður so lagdur nýggjur kaðal úr Føroyum til Hetlands og síðani nýtsla gjørd úr teimum sum longu liggja í Nórðsjónum.

Íð var gott. Frá juli og til september sóu vit ikki regn. Vit heystaðu surepli og perur. Aftaná hildu vit siesta, og fóru at svara okkum á onkrum av teim mongu baðistrondunum.

Skipað var fyrri nógvum og góðum ferðum. Á eini ferð vitjaðu vit heilagu stóðini, og fóru norðani frá eftir sýriulendska markinum til Negev gjøgnum Gaza og partar av Jordan.

Um onkur í Føroyum skuldi havt áhuga at fari, eigur hann bert at venda sær til Eva Schwencke, Bogstadveien 25, Oslo 3, Norge.

Ferðirnar verða gjørdar við leigaðum flogforum.

Tað eru ikki øll sum eru illa hýrd orsakað av at de Gaulle fór frá sum landsins forseti. Og tað er hann sjálvur eisini greið úr yvir, tí hin 29 ára gamla Rosemary Bradshaw hevur vist her ovastanum sínar lutir úr keramikki sum hon hevur vunnið nógvan pening fyrri. Á myndini siggja vit myndina sum hon sjálf heldur vera hina bestu, — ein mann við stórari nös togar eitt treiskt asin.

Hin seki er enn ikki funnin

Lika síðani hin seks ára gamla smágentan úr Klakksvík, Kristi himmalferðadag, var fyrri neyðtøkuyvirkalli, hava verið nógvir avhoyringar, men enn er hin seki ikki funnin.

Tað er politiid í Klakksvík

saman við einum danskum kriminalpolitisti sum hava málið undir hond. Politiid hevur ill-tonkt ein, og sat hann fastur í eitt samdøgur, meðan kannað seki ikki funnin. Maðurin er latin leysur aftur.

Søgan um smágrótið

Einaferð langt síðani, í eini tíð undan okkara, ferðaðist Siliam Burias gjøgnum fruktageða frumlendi, ið tá var tvorturum Afrika, frá Indiahavinum at At landsHAVIÐ.

Hann leitaði eftir tí viðagitnu Duriafruktini, sum letur eygu manna upp, so tey varmast, at omur eisini eiga frælsisrætt, hvør í sínum lagi.

Hetta er fruktin, bókin sipar til, nevnd fruktin av træi kunneleikans. Just tá ið Siliam fór, settu menn í einum stórum stað ta 1000. örtolerantsstevuna.

Her vóru øll teir rættvígandi, við ábyrgdarkenslu og rett-

sinni, at halda um tað rætta og líva, sum øll rættlætinn menniskju vita, hvussu er.

Eitt í hesi hugsan var, at eingin átt hesa nevndu Duriafrukt. Hon var ikki etin av nokrum, ei heldur velt av nokrum; enn minni leitaðu tey eftir henni, um hon vaks. Ja, tað ráddi um at vita so litið um hana sum moguligt, helst einki.

Hetta bar til hjá mongum, ótrúliga nógvum, men tey vóru eisini hildin at vera heilag, bæði av sær sjálvum og undirgívnunum.

Tá ið tað frættist á fundin, at Siliam var farin at leita, stóðu teir fremstu og bestu menn

fram og settu ymisk uppskot til móttíðing í navni mannakerleikans.

Felags í øllum uppskotum var, at lata eitthvørt ræðuliga tungt detta niður úr lofti niður yvir Siliam.

Meðan menn tinguðust um hvussu at skuldi vera borist og hvør ið skuldi eiga uppskotið, stóð maður fram og skjeyt upp nakað heilt burturvið. Hetta var serlingi og hann nýtti vending, ið seinni tíðum hevur verið á lofti. Hann segði: Hann ið reinur er, kastid hann fyrsta steinin. Hetta loypti sum vera man kvøkk í. Menn kveittu

hvør uppá annan og hugdu burt. Andaligir lummaspeglar vóru tiknir upp og hugdir í, men stungnir aftur í lumman sum skjótast. Og avgjørt var ikki at blaka steinin.

Men á morgunmatit tóku menn varisliga spegilin upp aftur. Og ein sigur við seg sjálv-an, at eg eri nú ikki av teim ringastu, ið hvussu er ikki tá ið eg hugsi um onkran annan. Ja, hyggi eg væl eftir, haldi eg meg siggja einar tveir reinar blettir. Um eg nú hevði tveitt einar tveir pinkulitlar småsteinar. So småar í mun til tann bergklettin, ið átti at verið kastaður, sum reinu blettir minir eru í mun til min.

Og tá ið fundurin aftur var settur, hugdu menn hvør uppá annan og sóu, at allir høvdu ta

somu hugsan. Reika var fyrri, tí fyrireiking er ikki nettup at út-inna. Men tá tað sást, at hinir eisini gjørdu seg til, sjálv teir sum ein visti ikki vóru so reinir sum ein sjálvur, kom ferð á.

Og gingið varð oman at sjóarmálanum at tvága hendur og menn søgdu sum so: Hasi sands korn míni drepa ongan! Og alduskvatlið tutlaði afturimóti: Annei, ikki at tala um, hatta er just tað vit altíð hava hildið, og hetta vóru havsdroparnir, ið svaraðu.

Og øll rættvígandi menniskju tveittu sandskorn teirra.

— Soleiðis gjørdist Sahara oyðimörkin.

Leysliga eftir Piet Heijn.